

O D L U K E

A) Odluke domaćih sudova i drugih organa

VRHOVNI SUD HRVATSKE

Rješenje od 15.VII 1966.

Vijeće: Ranko Radaković, dr Mirko Nežić, Janko Franić

Za rješavanje sporova o šteti uslijed smrti ili tjelesne povrede člana posade pomorskog broda nadležni su redovni sudovi

Prema navođima u tužbi, tužitelj je bio radnik na brodu tužene stranke. Brod tuženoga, na kome je tužitelj bio član posade, potonuo je i od svih članova posade ostao je u životu jedino tužitelj.

Okružni sud proglasio se za rješavanje ovoga spora stvarno nadležnim time da se predmet ima ustupiti Višem privrednom sudu kao stvarno nadležnom.

Ovo rješenje tužitelj pobija žalbom smatrajući da je okružni sud stvarno nadležan za rješavanje ovoga spora.

Drugostepeni sud je žalbu prihvatio.

Prvostepeni sud je utvrdio da tužitelj, kao radnik na brodu traži od tuženoga, kao brođara, naknadu štete koju je pretrpio u brodolomu.

Prvostepeni sud se poziva na odredbe člana 455, st.2. ZPP-a, prema kojima su privredni sudovi nadležni da sude i u svim sporovima koji se tiču brodova i plovidbe na moru, kao i u sporovima na koje se primjenjuje pomorsko pravo, osim sporova u prijevozu putnika.

Prvostepeni sud smatra da u ovom postupku dolaze do primjene i propisi obligacionog prava, jer se radi o naknadi štete, ali da će se u prvom redu morati primjenjivati propisi pomorskog prava, naročito u pitanju krivnje odnosno odgovornosti tuženoga za štetu, i to upravo odredbe čl.23, st.2. Zakona o posadi brodova Jugoslavenske trgovačke mornarice. Prvostepeni sud pored toga smatra da se ovaj spor svakako tiče broda i plovidbe na moru, pa da stoga spada u nadležnost privrednoga suda.

Po shvaćanju ovoga suda navedene odredbe imale su pred očima takove sporove koji potječu iz raznih pravnih po-

slova koji se tiču broda kao takvog, odnosno iz raznih transportnih poslova koji se tiču plovidbe na moru, a ne neke naknade štete koju je pretrpio član posade na samom brodu, odnosno povodom brodoloma. Što se tiče primjene pomorskog prava, po shvaćanju ovoga suda, zakonodavac je imao u vidu tako zvane pomorske sporove, tj. sporove koji se uglavnom odnose na one poslove koje obavljaju brodovi, a to su uglavnom prijevozni poslovi, a ne i na poslove druge vrsti. Čak i od navedenih poslova zakon isključuje sporove o prijevozu putnika.

Ovdje ne dolazi u obzir niti primjena odredbe čl.120. Osnovnog zakona o radnim odnosima, na koje se odredbe poziva tužitelj, jer se ovdje ne radi o radnom sporu kao takvom, već se radi o naknadi štete za rješavanje spora za koji su nadležni sudovi opće nadležnosti.

S obzirom na navedeno valjalo je uvažiti tužiteljevu žalbu, preinačiti pobijano rješenje, i odrediti da je okružni sud stvarno nadležan za rješenje ovoga spora.

G.B.

VRHOVNI SUD JUGOSLAVIJE

Presuda od 9.II 1967.

Vijeće: Borivoje Marković, Josip Malović, Stevan Babić

Za rješavanje sporova o šteti uslijed smrti ili tjelesne povrede člana posade pomorskog broda nadležni su privredni sudovi

Protiv presude Vrhovnog suda Hrvatske od 15.VII 1966. Vrhovni sud Jugoslavije usvojio je zahtjev saveznog javnog tužitelja za zaštitu zakonitosti i donio presudu s kojom je stao na stajalište da su za rješavanje sporova o šteti nastaloj uslijed smrti ili tjelesne povrede člana posade pomorskog broda nadležni privredni sudovi.

Obrazloženje presude glasi:

Prema navodima u tužbi, tužitelj je bio radnik na brodu tužene stranke. Brod tuženoga, na kome je tužitelj bio član posade, potonuo je i od svih članova posade ostao je u životu jedino tužitelj.

Tužitelj je u brodolomu pretrpio štetu, i tužbom okružnom sudu traži od tuženoga da mu ju naknadi.